

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 6. Virtus ardia: cur? & quibus? Ex Veteri &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

cunq̄ue icrit, sequitur; qui non solâ Virginitate ejus vestigia, sed per omnes quoque virtutum semitas, imitatur. B. Petrus Dam. f. 2. de nat. Virg.

Ex Patribus.

Connexæ sibi sunt, concatenatæque, virtutes: ut, qui unam habet, plures habere videatur. S. Ambros. l. 7. in Luc.

Ethica est, quæ sui curam gerens, cunctis sese erigit, exornat, augētque, virtutibus: nihil in vita admittens, quod non gaudeat; nihil faciens poenitendum. S. Richardus à S. Vict. tr. Exposit. l. 1. c. 13.

Senectam unus crinis non facit. S. Gregor. Naz. in Jambico.

Curandum, nè bona nostra pauca sint, nè indiscussa: nè, aut pauca agentes, inveniamur steriles; aut indiscussa relinquentes, vecordes. Neque enim unaquæque verè virtus est, si mixta alijs virtutibus non est. S. Gregor. mor. l. 1. c. 20.

Una virtus sine alterâ, aut omnino nulla est, aut minima: si enim aut castitatem humilitas deserat, vel humilitatem castitas derelinquit; cum Deus detestetur tam superbiam, quam immunditiam; quod modò oculis ejus accepta erit castitas elata, vel humilitas immunda? Idem in Pf. poenit. Pf. 3.

Virtutes, si separate fuerint, dilabuntur: æquitas sine bonitate sævitia est; & justitia sine pietate crudelitas. S. Chrysol. l. 145.

Quid faciemus ut salvemur? aggrediamur virtutem, cum tempus habemus: distribuamus virtutes nobis, sicut sibi distribuunt agriculturam agricolæ: in hoc mense vincamus detractiones, injurias - & dicamus: hodie ab hoc nos vitio corrigamus; in illo autem mense patientiam doceamus &c. & cum hanc virtutem in habitu perceperimus, ad aliam transeamus. S. Chrysol. hom. 24. in ep. ad Hebr.

§. VI.

Virtus ardua: cur? & quibus?

Ex Veteri, & Novo.

Iter pigrorum quasi sepes spinarum; via justorum absque offendiculo. Prov. 15. 19. Hebr. via pigri velut senticetum spinarum; & semita rectorum complanata. Alaudit ad hortos sepibus spinarum obseptos. Sicut enim viator, qui vult fructibus horticorum gaudere; necesse est, ut sepes spinosus transeat: sic, qui vult fructibus virtutum frui, sepes tentationum, & difficultatum, perumpat. Genuinè sic explicatur: iter ad honestas virtutes pigris videtur durum nimis, arduum, impervium, quasi spinis septum: via autem justorum, qui strenuè progrediuntur in via justitiæ; absque offendiculo, facilis, & trita. Cornelius hic.

Hanc occupationem pessimam dedit Deus filijs hominum, ut occupentur in ea. Eccl. 1. 13. Si autem & ipsa virtus cum labore per-

ficitur; & hoc item homini perutile est. Si enim, quòquò te veritas, & circa bonum, & circa malum, laborare oportet: consequitur verò malum punitio; bonum autem fructio, voluptasque ineffabilis: sine ullâ comparatione præoptandus est labor, & occupatio, circa bonum. Olympiodorus hic.

Dulce lumen, & delectabile est oculis, videre solem. Eccl. 11. 7. Et tamen oculos tenebris astuefactos offendit. Sic virtus, quæ jucunda est; molesta, & tædiola, est astuefacto in peccatis. Stella de contemptu &c. p. 2. c. 48.

Quid videbis in Sulamite, nisi choros castrorum? Cant. 7. 1. Chorus ad musicum, castra ad bellum pertinet. Utrumque subire debent, qui virtutem colit. Fieri enim non potest; ut, qui ad virtutis concentum aspirat, cum hostibus non pugnet, & difficile subeat certamen. Pinna Ethol.

Parate viam Domini. Luc. 3. 4. Ardua, & spinosa, & propter plurima impedimenta, res penè inaccessa, est virtus. S. Titus Boltr. hic.

Sol factus est niger tanquam saccus cilicinus. Apoc. 6. 12. Hæc immutatio non in ipsis elementis facta est, sed in hominum timidorum imaginatione: firma terra ijs nutare videtur; id est, virtutem, quæ stabilis planè est, nutare credunt; & lucem virtutis tenebras putant. Prima Echol. 77.

Ex Patribus, & alijs.

Non proclive iter est, quò tenditur ad virtutes: sed ascenditur; & angustè, ac difficulter, ascenditur. Origen. hom. 7. in Exodum.

Non potest accidere, omnino non potest; ut, qui virtutem diligenter exequitur, nunquam plurimos acquirat inimicos. S. Chrysol. hom. 15. in Matth. 7.

In sudore vultus, consolationis, ac virtutis, vescimur pane; terrâ cordis, & corporis, vitiorum spinas, atque concupiscentiarum tribulos, germinante. S. Laurent. Just. in solennit. S. Joan. Evang.

Cum magna difficultate, facimus bona opera: nec scimus facere sine Magistrò; mala autem scimus sine magistrò facere. Rectè de nobis est, sicut de lapide, qui violenter ascendit; non à se, sed ab alio; licet per se naturaliter descendat, & cadat. S. Vinc. Ferr. ser. 4. post Pent.

Humanæ naturæ minùs probabilis est virtus; nec vitiorum potiri quisquam potest, qui non luctatus est. B. Theodorus Studita l. 28.

§. VII.

Virtus exercitiò fit facilis.

Figure, Symbola.

Ex Veteri, & Novo.

Abraham, Abraham; tolle filium tuum unigenitum &c. Gen. 22. 2. Guilielmus Pepinus